

שיעורי חינוך

מראש הישיבה שליט"א

עצות פרקטיות והדרכה להורים, מלמדים, מחנכים ומחנכות

פרשת כי תשא - פורים
שנת תשפ"ה

גליון
צ"ז

שיעורי חינוך

מאת ראש הישיבה שליט"א

• תקון נפשותינו

להתפלל באש להבה

צריכים להשתתף בתפלה עם הילדים.

אפלו המלמדים שהקליטו יפה את התפלה במכשיר הקלטה, והם משמיעים את זה בשעת התפלה, זה לא אומר שאני יכול להשתמש עכשיו עם הטלפון או לצאת מהכיתה בשעת התפלה, לא! אני עדין משתתף בתפלה, מצטרף לתפלה, ואני אחזיר בתפלה הקדושה מתיקות, חיות, אש והתלהבות.

איך ללמוד עם הילדים 'הלכות תפלה'

ישנם שני סוגי מלמדים שמלמדים את הילדים הלכות; מלמד אחד אומר לילדים שיביאו 'משנה ברורה', והוא מקריא מבפנים הלכות, הוא מפרט את כל השיטות, והוא צריך לריב כל היום עם הילדים: **'נו! תסתכל בתוך המשנה ברורה'**, ולעמתו יש מלמד שלומד בבית משנה ברורה וקצור שלחן ערוך, והוא אומר לילדים בקביעות את כל ההלכות שהם צריכים לדעת.

לדגמא לפני שמונה עשרה הוא מלמד את 'הלכות ותן טל ומטר לברכה', שאם שכחו לומר 'ותן טל ומטר לברכה', אז תלוי איפה נזכרים; אם נזכרו באמצע ברה עלינו - אפשר עדין לומר, אבל אם נזכרו אחרי ברה עלינו - אפשר לומר באמצע הברכה של שמע קולנו, ואם נזכרו כשכבר אוחזים אחר כך - צריכים לחזור לברה עלינו, ואם כבר סימו את תפלת שמונה עשרה וכבר אמרו: **"יהי לרצון אמרי פי"**, צריכים להתחיל מההתחלה את תפלת שמונה עשרה, - כך יכול המלמד ללמד את הילדים את כל

פתאום מתרומם ילד ממקומו, אומר המלמד לילד: **"כבר אמרתי שאי אפשר לקום באמצע השעור, לך למנוחה! וכלם ממשיכים לשים את האצבע בחמש"**, אחר כך מבחין המלמד שכמה ילדים הפסיקו לשים את האצבע, שוב הוא צריך לקטע את השעור: **"אתם לא שומעים? אמרתי לשים את האצבע!"**

זה קצת ממה שהמלמד עובר בפתאום... ואתם - מלמדים יקרים - באים במסירות נפש ללמד עם הילדים את התורה הקדושה, את הקריאה הקדושה, החמש הקדושה, התפלה הקדושה, האמונה הקדושה, יראת שמים טהורה, המזוזה הקדושה, הצדקה הקדושה, הפאות הקדושות, וכל מה שמדברים אל ילדים.

הקדוש ברוך הוא יודע בדיוק מה שאתם עושים בפתח, והקדוש ברוך הוא ישלם לכם, וזה יהיה תקון לנפשותינו ורוחנו ונשמתנו למה שאנו צריכים לתקן, כמו שאנו אומרים בתפלה שאחרי ספירת העומר (בנגון): **"ולתקן את נפשותינו ורוחותינו, ורוחותינו ונשמותינו מכל סיג ופגם"**, הרי כל אחד יודע מה הוא צריך לתקן, ולהתענות אין לנו כוח, 'לסגופים' גם אין לנו כוח, אבל אם נשב ונלמד עם הילדים ונדבר אתם מהקדוש ברוך הוא - אזי נתקן הכל.

עד כאן היתה ההקדמה לשעור, עכשו אתחיל את השעור ולא אצריך יותר מדי, היות ומשמיעים לכם את השעור בהפסקה, אני רוצה שתוכלו לחזור לכיתה בזמן.

בעזרת השם יתברך אנו מביאים בפניכם שעור שמסר ראש הישיבה שליט"א למחנכים, בפרשת ויחי ה'תשפ"ד.

לפני שראש הישיבה שליט"א התחיל את השעור, שר ראש הישיבה את הנגון: **"ונהיה אנחנו, וצאצאינו, וצאצאי צאצאינו, וצאצאי עמך בית ישראל, כלנו יודעי שמך, ולומדי תורתך לשמה"**, ואת הנגון: **"מה אהבתי תורתך כל היום היא שיחתי"**.

מלמדים יקרים, היות והמוסדות מתרחבים, קל לי יותר למסור את השעור אצלי במשרד ובעזרת השם יתברך ישמיעו אותו בכל סניפי המוסדות; בקריאה, בווידיאו מסבוג, בקריאת יואל, בירושלים, בבני ברק, ועד מעט זה כבר יהיה בכל העולם.

כמה שמוקירים תודה למלמד - זה לא מספיק

אשריכם מלמדים, אשרי חלקכם! מלמדים הם אנשים סחוטים ומרוטים, מלמדים מוסרים את כל הגוף, המח, הנשמה, וכל טפת דם - למען ילדי ישראל.

כמה שיוקירו ויודו למלמד - זה לא יהיה מספיק, אפלו אם מישהו ישלח עם בנו מידי שבוע כסף לכבוד שבת, ובכל ראש חודש 'דמי ראש חודש', הוא לא יודע מה עושה המלמד עם בנו בפתח ב'חמש דקות'... הבה נתאר קצת מה עובר המלמד בכמה דקות: בבקר מסדר המלמד ומכין את הכל, הוא רוצה להתחיל את השעור, פתאום ילד פורץ בצחוק, והמלמד אומר לו: **"אי אפשר לצחק עכשו! כלם מסתכלים לתוך החמש"**, הוא מתחיל את השעור,

ההלכות תפלה, בלי להגיד לילדים להביא ספר וללמוד מבפנים.

כשמבחינים באמצע התפלה שהילדים אינם זהירים בהלכה מסוימת, עוזרים את הטיפ ואומרים לילדים: "אני רוצה הטיפ לכם הלכה, אחרי ברוך שאמר 'אסור לדבר', 'אני רוצה להגיד לכם הלכה, בשמונה עשרה אסור להציץ מחוץ לסדור', 'אני רוצה להגיד לכם הלכה, כאן צריכים להשתחוות וככה משתחוים', 'אני רוצה להגיד לכם הלכה, כשגומרים להתפלל שמונה עשרה צריכים לפסע לאחור, וכך פוסעים', ואחר כך ממשיכים הלאה להתפלל בחשק.

מה עושים עם ילד שמתופף כל היום?

מקדם שאל אותי מלמד: "מה אני עושה עם ילד שלא מפסיק לדפק ולתופף על השלחן כל היום?" - אמרתי לו: אני מקנה שאיתה לא מדבר על הילד שלי...

אני לא יודע איך טיטוס הרשע (עין גסין נז) יכל לחיות כשנכנס לו יתוש לראש והוא היה צריך לשכר אחד שיכה לפניו כדי שהיתוש יהיה בשקט, והכו לפניו שלוששים יום; כי המעט שאני שומע את בני מתופף בבית, זה מתיש לי את המוח. אז מה אעשה? אתחיל לתת לו כדורים? הרי זה לא פתרון! אז אולי תשיר את החמש בנגון, ובשעת השירה תרשה לו לדפק, אולי זה יהיה לך יותר קל, כי בזמן ששרים זה לא כל כך מרגיז כששומעים דפיקות, מאשר שמישהו דופק סתם כן בלי נגון.

מה עושים עם ילד שלא מעניין בכלום?

כל הזמן שואלים אותי מלמדים: "מה אני עושה עם ילד שלא מעניין בשום דבר?"

התשובה היא, יש שני מהלכים בזה: יש את הדרך שעושים בעולם, לחזר באני כל אחד את אותו דבר: "הוא לא מעניין בכלום", "הוא לא מעניין בשום דבר"; שתקרא לילד ותגיד לו: "אני רואה שאתה לא מעניין בשום דבר", תתקשר לאבא ותגיד לו: "הבן שלך לא מעניין בשום דבר" תגיד למנהל: "הילד הזה לא מעניין בשום דבר", ואם עוד מעט אתה פוגש את האבא שלו תגיד לו עוד פעם: "הבן שלך לא מעניין בשום דבר"...

לעמת זה יש את המהלך של ברסלב, מה שרבונו ז"ל אומר בלקוטי מוהר"ן (חלק א, סימן רפב), רבנו אומר: אפלו רשע - אם תמצא בתוכו משהו טוב, ולא תסתפל על הדברים הרעים שלו, תסתפל רק על הטוב שמצאת בו, אזי הוא ישתנה לגמרי לטובה, רבנו מפרש את זה בפסוק (תהלים לו, י): 'ועוד מעט ואין רשע' אם אתה מוצא מקום קטן ששם הוא אינו רשע, אזי יקרה 'והתבוננת על מקומו ואיננו', עוד מעט תראה שכל הרשעות שלו כבר איננה.

אם חיים עם הדבר הזה, למצא נקדה טובה ועל ידה לבנות את הילד, אפשר להצליח עם כל ילד.

בכל ילד יש משהו מיוחד שאין לאחר; ילד אחד מצטיין בחלקת אכל, אפשר למנות אותו לגבאי לחלקת אכל, ילד אחד מצטיין באסוף המשחקים, אז אפשר למנות אותו לגבאי לאסוף את המשחקים, וילד אחד מצטיין בנשוק המזוזה, ילד אחד מצטיין באמירת שלום למלמד, וכך הלאה יש לכל ילד את המעלות שלו.

רבנו אומר שם שעם המהלך הזה אפשר לשנות את האדם מקצה לקצה! מלמד שמעריך את התלמידים שלו, אבא שמעריך את הבנים שלו, סבא שמעריך את הנכדים שלו, חותן שמעריך את חתנו, הם יכולים בהמשך הזמן לשנות את הזולת שבאמת יתפך לאדם טוב.

אני במילא לא טוב, למה לי להתנהג טוב?

לא אחת מתקשרים אלי הורים, מבקשים ממני: "תגיד לבן שלי כן וכן, כי מה שאתה אומר לבן שלי הוא מקבל, בעיניו זה קדש קדשים", וזה באמת מעניין, איך זה עובד? האבא כבר רב עם הבחור שלו שנתים שישב עם כובע בשלחן שבת, וזה לא הולך לו, פתאום ראש הישיבה אומר פעם אחת: "תלבש כובע בשלחן שבת", והוא לובש את זה, איך? התשובה היא, כשהילד מרגיש שמשהו מעריך אותו, ראש הישיבה מעריך אותו, זה גורם שהוא ירצה לעשות מה שאומרים לו.

אבל אם הילד מרגיש אף אחד לא מעריך אותו, 'אני במילא לא ילד טוב, אני זוכר עוד משנה שעברה שאני לא

ילד טוב, וכשמשהו קורה בישיבה המנהל בא מיד לפתה שלי וקורא לי החוצה, הוא חושד בי ראשון שאני עשיתי את זה, וכשהמנהל או המלמד מתשים אני חוטף סטירות, חושב הילד לעצמו: 'אם אני ממילא לא טוב, למה לי להתנהג טוב? לפחות אהנה לנהנות בעולם'. כמו שחקמינו הקדושים מספרים (חגיגה טו) על אחר, כששמע בת קול משמים מכריזה: "שובו בנים שובבים חוץ מאחר", הוא אמר: "הואיל ואיטריד ההוא גברא מההוא עלמא ליפוק ליתנהי בהאי עלמא", אם אני כבר מילא אבוד, לפחות אהנה בעולם הזה, והוא יצא לתרבות רעה רחמנא לצלן, הוא הלך לעשות עברה עם קלפה, כשהקלפה שאלה אותו: "הרי אתה תנא?!" הוא תלש צנן מהאדמה, ובזה חלל את השבת, כדי להראות שהוא אחר.

היוצא מזה, או שאתה יכול לשיר כל היום: "הילד הזה לא מעניין בכלום", או שאתה יכול להגיד את מה שרבנו מלמד אותנו: "הוא ילד יקר, נשמה, אלא שיש לו אפי קשה"

את ארוחת הצהרים אני אוהב יותר...

עד כמה שאני זוכר מימי ילדותי, אני זוכר שגם אני לא הייתי מעניין בכלום... חשבת רב: 'מתי כבר יגיע הצהרים' - וכי זה אומר שלא אהבתי את המלמד שלי? - לא! מאוד אהבתי את המלמד שלי, אבל את ארוחת הצהרים אהבתי יותר...

אני אומר לכם את זה, כי הרבה פעמים חושב המלמד: 'הילדים הרגועים שאוהבים לשבת הם המצטיינים שלי, הם אוהבים אותי, הילדים האחרים שבורחים מהשלחן שלי מיד כשמגיעה ההפסקה, לא אוהבים אותי, וזה לא נכון, הילדים האחרים גם אוהבים אותך, אלא שהם גם אוהבים מאוד לשחק; אל תעלב מהילדים שמחכים שכבר תגיע ההפסקה ולא נשארים לעמד מסביב לשלחן שלך.

לקבע דרך ארץ בפתה ובבית

אני מבקש מכם מלמדים יקרים שלי, תשמרו על רגשות הילדים.

בנדאי שחיכת להיות דרך ארץ בפתה; כואב לי מאוד כשאני שומע מהמנהל, שהוא צריך להכנס לפתה כדי

להשליט דרן ארץ, מלמד צריך לדעת בעצמו להשליט דרן ארץ.

מלמד שלא יכול להשליט סדר שליטים לא ידברו כשהוא מוסר שעור, זו לא פתה!

במחילה על שאני מדבר אליכם כל כך תקיף, אבל זו המציאות, מלמד שלא יודע לקבע דרן ארץ בפתה - זו לא פתה, ואותו דבר בפית, אבא שלא יכול להשליט סדר בזמן שהוא מדבר כל הילדים שותקים ומקשיבים, מלה שלו היא מלה, אז זהו לא בית ולא שלחן שבת.

ידי נקיות מדם

אבל פאן מדבר בילד שיש לו כן דרן ארץ למלמד, אלא שהמלמד אומר עליו ש'הוא לא מענין בכלום', אז צריכים לדעת, מה זאת אומרת 'הילד לא אוהב בכלום'? הוא הרי ילד! וכתוב בפרוש בשלחן ערוך (יורה דעה סימן רמה, סעיף ט) אפלו ילד שאינו מבין את הלמוד, צריכים להניח לו שישב בין הילדים, ובמשך הזמן הוא יתבגר, במשך הזמן הוא יתחיל להבין, העקר שצריכים לדאג שהילד לא יצא מהתלמוד תורה וחס ושלוש: שגנא את השם ונתברך.

צריך שמלמד יוכל להעיד על עצמו: 'ידי נקיות מדם, התלמידים שלי לא קבלו ממני שגנאה אל הקדוש ברוך הוא! התלמידים שלי לא קבלו ממני שגנאה לגמרא! התלמידים שלי לא קבלו ממני שגנאה לתפלה!'

מה לעשות, לאחרונה קרו כמה ספורים שליטים לא שחקו בעדינות" אמרתי לו: "אלו ילדים! תדבר עם המלמד שישחק עוד פעם את הילדים על קדשה, שיגיד עוד פעם לילדים שאסור לשחק עם הגוף של מישהו אחר..."

או שמלמד אומר לי: "אני לא יודע מה לעשות, לאחרונה הילדים משתטים בבדיחות", אמרתי לו: "אלו הרי ילדים, תדבר עם המלמד שילמד אותם איך לדבר..."

הקדוש ברוך הוא מוקיר את העבודה

אני מקנה שהשעור יתן לכם חיות קדשה ויתזכרו שהקדוש ברוך הוא מוקיר את העבודה שלי, והקדוש ברוך הוא יודע כמה קשה אני עובד'.

וכי כמה יכול אבא להביע הכרת הטוב אמיתית על העבודה? אפלו אם הוא יתן לך טיפ (מתנה כספית), וכי הוא יודע מה אתה עובר ביום אחד בפתה?! או אם הוא יבוא ויאמר לך "תודה רבה" - זה אמנם מראה שהוא בן אדם טוב כי הוא בא להודות, אבל האם הוא יודע מה אתה עובר בפתה ביום אחד?! רק הקדוש ברוך הוא יודע מה שאתה עובר בפתה, וזה יהיה: "ולתקן את נפשתינו ורוחותינו, ורוחותינו ונשמותינו מכל סיג ופגם".

יום טוב.

יעזר הקדוש ברוך הוא, שתהיה לכם הצלחה וסיעתא דשמיא, אמן.

אם התלמידים שלי התחילו להתפלל בהיותם אצלי? - את זה אני לא יודע, ולא כל כך אכפת לי שעברה השנה ולא הצלחתי לפעל אצל הילד השג מסים, אבל העקר מה שאני נזהר, שאף אחד לא יקבל אצלי שגנאה ליהדות!

למוד בחיות

העקר הוא שהלמוד יהיה עם חיות! אפלו אם לא מספיקים ללמד הרבה, אבל תראו שהמעט שלומדים - שיהיה עם התלהבות.

השבוע יש לנו את ה"ואני", צריכים ללמד את זה באש להבה!

תספרו לילדים שיידעו שיש רחל אמנו שבוכה אל השם ונתברך שבני ישראל סובלים בגלות, והשם נתברך יקשיב לתפלות שלה. וגם תספרו את כל הספור של רחל שמסרה את הסימנים ללאה, כדי שלא תתבייש, כדי להחדיר בילדים 'מדות טובות', שאסור להציק אחד לשני.

אני גם רוצה לבקש ממכם, לשיר עם הילדים נגוני אמונה.

המלמד צריך לדבר על זה שוב

מלמד בא להגיד לי: "אני לא יודע מה לעשות, לאחרונה יש הרבה הצקות בפתה שלי", אמרתי לו: "אה, בקר טוב... ככה זה הולך, הם ילדים! תדברו עם המלמד שיתחיל לדבר על זה עם הילדים..."

אותו דבר אני אומר כשמלמד בא לשאל אותי: "ראש הישיבה, אני לא יודע

מכתבים בעניני הינון

מאת ראש הישיבה שליט"א

היום אגלה לך את הסוד של הקריה

בעזרת ה' נתברך - יום ג' פרשת פי תשא, י"ד אדר, פורים, שנת ה'תשפ"ג

לכבוד יקירי אהובי ... גרו יאיר

אני שולח לך משלוח מנות מעמק לפי על העזרה בקריה עם הילדים.

היום בפורים אפשר להיות יותר פתוחים מכל השנה, היום אגלה לך את הסוד של הקריה, מה אני רוצה עם הקריה. אני לא רוצה שום דבר מעבר לדבר היחיד הזה, שהילדים שלנו יגדלו

הפרוש (מגלה ט): "עד דלא ידע בין ארור הקמץ לברוך מרדכי", רוצים להיות רק עם מרדכי הצדיק.

קח את התלמוד תורה, שזה יהיה הדבר הכי חשוב, מעל לכל העבודות. תחזק את המלמדים והילדים היקרים, ותצחק היטב, כי עוד מעט נשכב בקצה השדה, ורק זה יגן עלינו.

...

(קונטרס עצתו אמונה פרשת ויקהל פקודי תשפ"ג)

לא יודעים כמה טוב וכמה גדול להיות מרדכי הצדיק

בעזרת ה' יתברך - יום ג' פּרשת פי תשא, י"ד אדר, פורים, שנת ה'תשפ"ג

לכבוד אהובי... גרו יאיר

קבל את משלוח המנות שאני שולח לך מרוב הכרת הטוב שאתה המלמד של כל הבנים שלי. שאתה מכניס בהם יראת שמים, נטילת ידים בבקר, קריאת שמע של אריז"ל, לנשק את המזוזה, שמירת עינים, תפילה בכח ובכונה, שמחת המצוות, לאהב להיות יהודי, להגיעל מגויים וכו' וכו'.

פורים הוא כל כך קדוש, אפשר לפעל לזכות ל' (מגלה ט): "עד דלא ידע בין ארור המן, שפל כן נגעל מהמן, לברוך מרדכי", ונגיע לדיעה שלא יודעים כמה טוב וכמה גדול להיות מרדכי הצדיק.

...

(קונטרס עצתו אמונה פרשת ויקהל פקודי תשפ"ג)

אם להורים אין הכרת הטוב, שאעזב את המלמדות?

שאלה:

לכבוד ראש הישיבה שליט"א,

אני מלמד בכנת גן, לילדים בני שלש; ברור השם אני מכניס את כל הלב והנשמה בילדים, לתת להם חשק בתורה, תפילה, ציצית, כפה ופאות.

השיעורים של ראש הישיבה מוסיפים לי הרבה מאד, ובפרט על החשיבות של מלמד, אני מודה להשם יתברך שאני מתנהג לפי זה והילדים הקטנים מדברים להשם יתברך ומדברים מהשם יתברך.

התלמידים שלך שהם יהיו השאיפה שלך, אוי ואבוי למלמדים שעובדים כדי לקבל כסף וכו', אין כסף בעולם לשלם למלמדים ומחנכים שלומדים עם ילדים.

חכמינו הקדושים אומרים (בבא בתרא ח:): על הפסוק (דניאל יב, א): ומצדיקי הרבים פכוכבים לעולם ועד - אלו מלמדי תינוקות, מוהרא"ש זכרונו לברכה היה מסביר את זה מאד יפה, שבדיוק כמו שאי אפשר לספור את הפוכבים בעולם, כך אי אפשר לספור כמה זכיות יש למלמד, כי הוא משריש בילדים תורה, יראת שמים ואמונה פשוטה בהשם יתברך.

אם אתה מצליח עם הילדים בנדיא שתמשיך עם העבודה הזאת; תוציא מהראש את המחשבות האלו לעזב, למשך כל חייך תשאיר מלמד.

חכמינו זכרונום לברכה אומרים (עין מגילה יג ע"ב; פרקי דרבי אליעזר פרק ו) שמרדכי הצדיק היה מהגדולים בסנהדרין; עם כל זאת כשהיתה הגזרה של המן הוא הלך לאסוף אלפי ילדים, הוא התפלל אתם וכך בטל את הגזרה (אסתר רבה ט, ד); היה נאה לו, אפילו שהוא היה כל כך גדול, הוא היה מראשי הסנהדרין - לאסף ילדים, עשרים ושנים אלף ילדים - ללמוד אתם וכך הוא בטל את הגזרה. אז בנדיא שאנחנו צריכים לעשות כן, בפרט מי שיש לו את הכח וההשפעה על ילדים, ללמוד תורה עם ילדים - וכך להביא את הגאולה.

השם יעזר שתצליח בכל הענינים.

...

(קונטרס עצתו אמונה פרשת כי תשא תשפ"א)

אני לא עובד כאן בגלל כסף ולא בשביל המשכורת, אני יכול לעשות דברים אחרים שמרויחים מהם הרבה יותר, אלא רק כדי לראות את פרי עמלי לנגד עיני.

אבל עכשיו בפורים בשזו ההודמנות היחידה של ההורים להכיר טובה למלמד במשלוח מנות, כל כך נשברתי, כשראיתי שההורים כמעט לא מעריכים, שולחים דברים טפשיים, עם סכומים חלשים, בלי מילה טובה, רק ירושות מאחרים.

יש שאומרים שבכתות הגבוהות מקבלים יותר, או שלהורים אין כסף או שאנשים לא יודעים להביע רגשות.

אם כך אני חושב לעזב את המקום בזמן החדש; אפילו שאני יודע שהחר יהיה גדול, אף אחד לא יכניס כל כך הרבה בילדים. רק שלפני ההחלטה הסופית רציתי לשמוע ממכם האם לעשות זאת.

יישר כח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום א' פּרשת פי תשא, שושן פורים, ט"ז אדר, שנת ה'תשפ"א

לכבוד... גרו יאיר

קבלתי את מכתבך.

מי שעובד עם הרבים, כגון מלמד וכדומה - מאד חשוב לדעת שעובדים להשם יתברך, לא עובדים לאף אחד אחר. אם יודעים שעובדים להשם יתברך נהנים מהעבודה, אבל אם חושבים שעובדים לפלוני ולאלמוני, אז כשרואים איך אנשים מתנהגים, שלא מכירים טובה וכו' - מקבלים חלישות הדעת.

לכן אל תשבר שעבר חג הפורים וההורים לא נתנו לך כסף; אל תסתפל על זה, אתה תקבל תגמול מהקדוש ברוך הוא, התורה והמצוות של

לקבלת הגליון מדי שבוע יש לשלוח אימייל ל: jhbul1234@gmail.com

קול ברסלב

קוואל פון חיזוק (נשים) שיעורים; סיפורי תפילה; מתכונים; ועוד
079-704-0069
ארצות הברית 212-444-9169 / 845-351-9060 / אנגליה 03303502363
קנדה 438-320-9090

קול ברסלב שיעורים; חיזוק יומי; ניגונים; סיפורי תפילה ועוד
079-704-0066
ארצות הברית 212-444-9191 / 845-351-0910 / אנגליה 03303502361
קנדה 4383008080 / בלגיה 3235003461 / ארגנטינה 11552354370
מייל חיזוק יומי chizikyomi@gmail.com